

Zo dan, mijn broeders, gij zijt ook der wet gedood door het lichaam van Christus, opdat gij zoudt worden eens Anderen, namelijk Desgenen, Die van de doden opgewekt is, opdat wij Gode vruchten dragen zouden, Rom. 7 vers 4.

Geliefde lezer, alwaar de heerschappij van de eerste man nog niet heeft afgedaan, aldaar kan de heerschappij van de Tweede Man u geen rust, vrede, zegen en blijdschap brengen. Een mens is onder de heerschappij der wet of onder de heerschappij der genade. Want de wet des Geestes des levens in Christus Jezus heeft mij vrijgemaakt van de wet der zonde en des doods. Want hetgeen der wet onmogelijk was, dewijl zij door het vlees krachteloos was, heeft God, Zijn Zoon zedende in gelijkheid des zondigen vleses, en dat voor de zonde, de zonde veroordeeld in het vlees, leert de apostel Paulus in zijn leerbrief aan de Romeinen. Daartoe stuurde God Zijn Zoon in de volheid des tijds naar deze zondige aarde, geboren uit een maagd, geworden onder de dienstbaarheid en vloek der wet, opdat Hij Zijn verkorenen die onder de dienstbaarheid der wet waren, verlossen zou, opdat zij de aanneming tot kinderen verkrijgen zouden, uit vrije genade om niet, Gal. 4:1-5. Telkens herhaalt de apostel Paulus deze dingen in zijn zendbrieven aan de gestichte vroegchristelijke gemeenten in Klein Azië. De rechtvaardigingsleer van de apostel Paulus is heden ten dage helaas verdraaid geworden in een on-Bijbelse veronderstelde wedergeboorteleer, waarin een zondaar (aan de zijde Gods) wedergeboren en gerechtvaardigd kan zijn, zonder dat hij Christus kent. Zonder dat het recht der wet door God in zijn ziel is opgeëist geworden. Zonder dat God Zijn recht heeft behouden, en daarmee niet aan zijn eer komt. Een vervloekte leer die Gods heilige recht buigt, en niet handhaaft zoals God ze handhaaft. Een leer die de werking van de Geest der dienstbaarheid tot schrik en vreze, vermengt met de werking van de Geest der aanneming tot kinderen tot vrijheid en eeuwige zegen. Wanneer we de geestelijkheid van Gods heilige wet verstaan, dan verstaan we ook de geestelijkheid van de vervulde wet die der vrijheid is, dat is het Evangelie, Jak. 1:25. Trap en mate zij Gode bekend. Een kind in de genade ziet dezelfde dingen als een jongeling en een vader in de genade, maar heeft er geestelijk minder diep ingekeken als een jongeling en een vader. Daarom moet Gods volk verklaard en onderwezen worden in hetgeen zij uit vrije genade om niet, met bewustheid in hun Borg en Zaligmaker ontvangen hebben. Zie daar de inhoud van HC zondag 8 t/m HC zondag 22, en zie daar tevens het onderscheid tussen HC zondag 7 en HC zondag 23. Wanneer een ziel met de apostel Petrus zijn roeping en verkiezing vast heeft mogen maken, dan mag hij ook veel meer vanuit de baten des geloofs gaan leven, 2 Petrus 1 vers 10. De kanttekenaren merken ons bij “vast te maken” het volgende op: “Namelijk niet ten opzichte van God, Rom. 11:29; 2 Tim. 2:13; maar ten opzichte van onszelf, om te vaster verzekerd te mogen zijn, dat wij door God tot de zaligheid zijn uitverkoren. In sommige boeken staat er nog bij: door de goede werken; namelijk als door de vruchten, waaruit een goede boom bekend wordt; Matth. 7:17,18.” Daarom beval God Zijn knechten Zijn onkundige volk gedurig te vertroosten. Troost, troost Mijn volk, zal ulieder God zeggen. Spreekt naar het hart van Jeruzalem, en roept haar toe, dat haar strijd vervuld is, dat haar ongerechtigheid verzoend is, dat zij van de hand des HEEREN dubbel ontvangen heeft voor al haar zonden, zegt den Heere bij monde van de profeet Jesaja.

De apostel heft het zevende hoofdstuk van zijn brief aan de Romeinen aan met de volgende woorden: “Weet gij niet, broeders! Want ik spreek tot degenen, die de wet verstaan”. De geestelijkheid van Gods heilige wet brengt de zondaar terug in het paradijs, waar God hem volmaakt naar Zijn Beeld van ware wijsheid, kennis, gerechtigheid en heiligheid, geschapen had. De wet preekt de mens: “doe dat en gij zult leven!” (Vergelijk Luk. 10:28, Gal. 3:12) God had de mens geschapen in

een geestelijke gestelde betrekking met Zijn heilige wet. Maar de wet die de mens ten leven gesteld was, is hem door de val in Adam, ten doden bevonden. Daarom, gelijk door een mens de zonde in de wereld ingekomen is, en door de zonde de dood; en alzo de dood tot alle mensen doorgedaan is, in welken allen gezondigd hebben, Rom. 5:12. De wet is een afspiegeling van Gods heilige recht. Zonder een wet kan er immers nooit recht worden gesproken, omdat er zonder een gestelde wet geen overtreding is. De wet kunnen we daarom ook nooit losmaken van de Wetgever. Wanneer er een overtreding wordt begaan, dan wordt die wet niet alleen overtreden, maar het gaat er temeer om te weten tegen Wie wij overtreden hebben. Dat is in het aardse zo, maar in het geestelijke precies eender. Alleen verstaan velen de wet geestelijk niet, of geheel verkeerd. De wet moet daarom verstaan worden, met welk doel deze wet gegeven is. Ten tweede is Gods heilige wet een geestelijke afspiegeling van met name Gods heiligheid en rechtvaardigheid. De wet preekt de mens dat God geen enkele gemeenschap kan hebben met de zondaar en zijn overtredingen. Waartoe heeft God dan ten eerste Zijn wet gegeven? Lees hier : *“Wij weten nu, dat al wat de wet zegt, zij dat spreekt tot degenen, die onder de wet zijn; opdat alle mond gestopt worde en de gehele wereld voor God verdoemelijk zij. Daarom zal uit de werken der wet geen vlees gerechtvaardigd worden, voor Hem; want door de wet is de kennis der zonde. Maar nu is de rechtvaardigheid Gods geopenbaard geworden zonder de wet, hebbende getuigenis van de wet en de profeten: Namelijk de rechtvaardigheid Gods door het geloof van Jezus Christus, tot allen, en over allen, die geloven; want er is geen onderscheid.”* Gods heilige wet wijst de mens door geestelijke ontdekking aan, wat hij in zijn bondshoofd Adam verloren is. Ieder mens moet door geestelijke toerekening Adam worden voor God, wil er ooit plaats komen voor de Tweede Adam, Dewelke het hoofd is van het genadeverbond. *“Want indien door de misdaad van een de dood geheerst heeft door dien enen, veel meer zullen degenen, die den overvloed der genade en der gave der rechtvaardigheid ontvangen, in het leven heersen door dien Enen, namelijk Jezus Christus. Zo dan, gelijk door een misdaad de schuld gekomen is over alle mensen tot verdoemenis; alzo ook door een rechtvaardigheid komt de genade over alle mensen tot rechtvaardigmaking des levens. Want gelijk door de ongehoorzaamheid van dien enen mens velen tot zondaars gesteld zijn geworden, alzo zullen ook door de gehoorzaamheid van Enen velen tot rechtvaardigen gesteld worden. Maar de wet is bovendien ingekomen, opdat de misdaad te meerder worde; en waar de zonde meerder geworden is, daar is de genade veel meer overvloedig geweest; Opdat, gelijk de zonde geheerst heeft tot den dood, alzo ook de genade zou heersen door rechtvaardigheid tot het eeuwige leven, door Jezus Christus onzen Heere, Rom. 5:17-21.”*

Dit is hetgeen waar de apostel ten eerste op doelt wanneer hij zijn geestelijke broederen in de gemeente van Rome aanspreekt, door hen te zeggen: *“...want ik spreek tot u die de wet verstaan”*. Op deze wijze moet de zondaar Gods heilige wet verstaan als een geestelijke bloedwrekende drijver tot betaling, waardoor God de heiligheid en gerechtigheid van Christus in zijn ziel rechtvaardig komt op te eisen, overeenkomstig het Beeld waarin God de mens volmaakt had geschapen. *Uw weg en uw handelingen hebben u deze dingen gedaan; dit is uw boosheid, dat het zo bitter is, dat het tot aan uw hart raakt. O mijn ingewand, mijn ingewand! ik heb barenswee, o wanden mijns harten! mijn hart maakt getier in mij, ik kan niet zwijgen; want gij, mijn ziel! hoort het geluid der bazuin en het krijgsgeschrei, Jer. 4:18-19.* Maar ook als een ontdekkende tuchtmeester tot Christus. De mens had door zijn zondeval in Adam zijn recht op zijn Schepper verloren, omdat de mens Gods gestelde wet overtreden had. Maar God had door Zijn gestelde wet, Zijn recht op Zijn schepsel wel degelijk behouden. Op het moment dat God Zijn Beeld in zijn ziel rechtvaardig terugleest, wordt de zondaar gewaar dat de wet die hem geestelijk ten leven was, hem ten doden

bevonden is. Hoe dan? Omdat de wet krachteloos geworden is door het zondige vlees, en ten tweede omdat de zondaar in dat hemelse gericht zijn bestaan voor God heeft afgelegd, niets meer hebbende tot betaling. Daar gaat de zondaar door recht verloren, als in een punt des tijds, en treed Christus tussen om te gaan voldoen wat die zondaar nooit meer kon voldoen. Maar zegt u, Christus heeft toch al voor Zijn verkorenen betaald op Golgotha? Jazeker, maar deze verworven zaak, geschiedt in de volheid des tijds, moet ook hier in de tijd geestelijk worden toegepast aan het verloren hart van een verkoren zondaar. Hoe dan? Door toerekening, 1 Kor. 1:30. De val in Adam wordt de mens geestelijk toegerekend, maar wanneer hij de genade Gods in Christus deelachtig mag worden, eveneens door toerekening. De heiligheid en rechtvaardigheid wordt hem toegerekend, maar de liefde Gods in Christus, Joh. 16:13-15, en de vrede met God door Jezus Christus wordt hem ingestort, Kol. 3:14-15, Phil. 4:7. Waarom? Omdat het zaligmakende geloof waardoor hij is ingelijfd in het verbroken Lichaam van zijn lieve Borg en Zaligmaker, en waardoor hij het nieuwe leven uit Hem ontvangt, werkende is door de liefde, Gal. 5:6.

Ten tweede kunnen wij Gods heilige wet na ontvangen genade, verstaan als een geestelijke tuchtmeester tot Christus. Waarvan de apostel in zijn zendbrief aan de Galaten betuigt: "Is dan de wet tegen de beloftenissen Gods? Dat zij verre; want indien er een wet gegeven ware, die machtig was levend te maken, zo zou waarlijk de rechtvaardigheid uit de wet zijn. Maar de Schrift heeft het alles onder de zonde besloten, opdat de belofte uit het geloof van Jezus Christus aan de gelovigen zou gegeven worden. Doch eer het geloof kwam, waren wij onder de wet in bewaring gesteld, en zijn besloten geweest tot op het geloof, dat geopenbaard zou worden. Zo dan, de wet is onze tuchtmeester geweest tot Christus, opdat wij uit het geloof zouden gerechtvaardigd worden. Maar als het geloof gekomen is, zo zijn wij niet meer onder den tuchtmeester, Gal. 3:21-25." Hoe bedoelen wij deze woorden? Wel bijvoorbeeld als volgt; David zegt in Psalm 32, nadat hij in de gevoelige genade Christi door het geloof hersteld is geworden, het volgende: "Toen ik zweeg, werden mijn beenderen verouderd, in mijn brullen den gansen dag. Want Uw hand was dag en nacht zwaar op mij; mijn sap werd veranderd in zomerdroogten." Dit was in de tijd voordat Nathan hem van Gods' wege kwam te bestraffen omtrent zijn gruwelzonde met Batsheba, jegens Uria de Hethiet. De tijd waarin David niet meer bij God kon komen, en Gods heilige Wet zijn goddeloze vlees gedurig kwam te vervloeken. David wist uitwendig waar de breuk lag, maar kon uit zichzelf niet in vernedering voor God komen. Daartoe moest God hem Zijn knecht Nathan sturen. Op het confronterende verhaal wat Nathan hem voorstelt, roept David onwetend de vloek over zijn eigen goddeloze vlees af: "Zo waarachtig als de HEERE leeft, de man, die dat gedaan heeft, is een kind des doods! En dat oilam zal hij viervoudig wedergeven, daarom dat hij deze zaak gedaan, en omdat hij niet verschoond heeft." Hetgeen hij van God door Zijn knecht Nathan bevestigd krijgt: "Gij zijt die man! Waarom hebt gij dan het woord des HEEREN veracht, doende wat kwaad is in Zijn ogen? Gij hebt Uria, den Hethiet, met het zwaard verslagen, en zijn huisvrouw hebt gij u ter vrouwe genomen....., 2 Samuel 12." Waarop David zich bij vernieuwing voor God in de schuld komt te vernederen. Toen zeide David tot Nathan: Ik heb gezondigd tegen den HEERE!

Geliefde lezer, zie daar de geestelijke tuchtwerking van Gods heilige wet tot vernedering in het leven van David, na ontvangen genade. Deze tucht was voor Davids' onbekeerde vlees een oordeel en een vloek, maar een zegen voor zijn vernieuwde natuur in Christus Jezus, Ezech. 33:10-19. Want lees hier, van Gods' getrouwheid jegens de ontrouw van David. En Nathan zeide

tot David: De HEERE heeft ook uw zonde weggenomen, gij zult niet sterven. Nochtans, dewijl gij door deze zaak de vijanden des HEEREN grotelijks hebt doen lasteren, zal ook de zoon, die u geboren is, den dood sterven, 2 Samuël 12:13-14.

Ten derde, kunnen wij Gods heilige wet verklaren als een hemelse belofte, die na het sterven in vervulling zal gaan. *Gij zult niet doodslaan*, wordt dan: Straks na het sterven, zal er in het volmaakte hemellevens nooit meer gedood en vermoord, nooit meer gelogen, gelasterd of vals gesproken, nooit meer gestolen worden, en zal ik nooit meer het goed van mijn naasten begeren.

Weet gij niet, broeders! (want ik spreek tot degenen, die de wet verstaan) dat de wet heerst over den mens, zo lang hij leeft? Want een vrouw, die onder den man staat, is aan den levenden man verbonden door de wet; maar indien de man gestorven is, zo is zij vrijgemaakt van de wet des mans. Daarom dan, indien zij eens anderen mans wordt, terwijl de man leeft, zo zal zij een overspeelster genaamd worden; maar indien de man gestorven is, zo is zij vrij van de wet, also dat zij geen overspeelster is, als zij eens anderen mans wordt, Rom. 7 vers 1-3.

De grote vraag van hoe en door welke weg verlost te worden van de heerschappij van onze eerste man, komt vanuit deze eerste drie verzen van dit zevende hoofdstuk tot ons. Ik zal het u zeggen, namelijk door de dood. Hoe dan? Door de geestelijke kruisdood te sterven door het Lichaam van de geestelijk gekruiste Jezus Christus. Maar weet u hoe een mens denkt en doet, die zijn leven nog wenst te handhaven onder de heerschappij van zijn eerste man? Ik neem u in gedachte mee naar de gevangenis, en zien daar een misdadiger wachtende op zijn doodstraf. Deze man gaat voor zijn spiegel staan, en u kijkt over z'n schouders mee. Plots ziet u in deze spiegel (der wet), dat u die misdadiger bent. De schrik slaat u om het hart. De dag breekt aan dat u voor uw Rechter moet verschijnen. Daar staat u dan, oog in oog met Hem die macht heeft u te doden of genade te bewijzen, Matth. 10:28. De Rechter leest uw vonnis voor. U probeert zichzelf te verdedigen door te zeggen, dat u vanaf uw arrestatie een voorbeeldig leven in de gevangenis heeft geleid. Niks mee te maken, zegt uw Rechter. Dat voorbeeldige leven had u moeten leiden alvorens u uw misdaad pleegde. Er moet nu een vergelding komen aangaande uw gepleegde misdaad. Ja lezer, zie hier hoevelen de spot drijven met Gods heilig en onfeilbaar recht. U begint te verstommen, met het schaamrood op uw kaken, Matth. 22:12. Niets meer te zeggen hebbend. Want, uw geweten klaagt u aan, veroordeelt u zelfs, en zegt dat uw Rechter gelijk heeft. Daar komen uw cipiers u halen, om het vonnis te voltrekken. U buigt uw hoofd, en geeft uzelf over en gaat gewillig mee.

Maar m'n geliefde lezer, o wonder van genade wanneer het u gebeuren mag, en u daar mag horen: "STOP.....!! Roept daar een Man, achter in de rechtszaal. Neem Mij maar, en laat hem gaan, Joh. 18:8. Ik voor hem, daar hij anders de eeuwige dood zou moeten sterven." Hoeveel te meer zal het bloed van Christus, Die door den eeuwigen Geest Zichzelven Gode onstraffelijk opgeofferd heeft, uw geweten reinigen van dode werken, om den levende God te dienen? En daarom is Hij de Middelaar des nieuwen testaments, opdat, de dood daartussen gekomen zijnde, tot verzoening der overtredingen, die onder het eerste testament waren, degenen, die geroepen zijn, de belofte der eeuwige erve ontvangen zouden. Want waar een testament is, daar is het noodzaak, dat de dood des testamentmakers tussen kome. Want een testament is vast in de doden, dewijl het nog geen kracht heeft, wanneer de testamentmaker leeft, Hebr. 9:14-17. Jezus Christus, de Zoon des mensen legde Zijn leven in gehoorzaamheid gewillig af, onder de vloek,

toorn en gramschap van Zijn hemelse Vader. Zo ook geestelijk, bij Zijn verkorenen wanneer de verworven zaak door het Voorwerp des geloofs, toegepast en verheerlijkt gaat worden in het hart van een verkoren onderwerp des geloofs, Joh. 9:38, Joh. 16:13-15. Daar wordt de zondaar door zijn geestelijke opstanding met Christus gewaar dat, achter de dood het leven in en uit verborgen ligt in God, Kol. 3:3, 1 Tim. 3:16. Want het einde der wet is Christus, tot rechtvaardigheid een iegelijk, die gelooft, Rom. 10:4. Wanneer een zondaar door God aan het einde van de wet is gebracht, dan legt hij z'n bestaan voor God af onder de vloekes en het geestelijk oordeel dat van Zijn heilige wet uitgaat. Hoevelen hebben helaas van de gestrenge heerschappij van hun eerste man, niet hun zaligmaker gemaakt? Ze zeggen van niet, maar wanneer je ze hoort spreken dan doen ze feitelijk niet anders. *“Ik ben hier geen vreemdeling van, en daar mag ik ook kennis aan hebben, en aan die zonde ben ik ook ontdekt.....daar kunnen ze uuuuuuuuren mee vullen en over doorpraten. Maar over het verlossende bloed van Christus Jezus hoor je ze niet.”* U moest er voor de aardigheid eens opletten, wanneer u in de toekomst misschien nog eens bij een kraamvrouw op visite gaat, hoeveel er gesproken wordt over de barenswееn van die kraamvrouw. Wat denkt u dat die jonge moeder u zal zeggen? Zal ze meer genegen zijn om te spreken over haar pas geboren baby, of over de barenswееn waarmee ze haar kindje heeft moeten baren? Een vrouw, wanneer zij baart, heeft droefheid, dewijl haar ure gekomen is; maar wanneer zij het kindeken gebaard heeft, zo gedenkt zij de benauwdheid niet meer, om de blijdschap, dat een mens ter wereld geboren is, Joh. 16:21. Dit is een waarheid naar het uitwendige, maar temeer ook een ontnuchterende waarheid voor hen die hun bestaan nog immer hebben weten te handhaven vanuit de ontdekking en ontgrondingen der wet. Nadat u de voornoemde vraag aan deze jonge moeder heeft gesteld, moet u eens met een pas verlost zondaar gaan spreken, en hem vragen waarover hij liever wenst te spreken, over de weg der ontdekking en geestelijke barenswееn of over de geboren Christus in zijn verloren ziel. U kunt misschien zelf alreeds het antwoord geven op deze eenvoudige vragen, lezer. Maar wat blijkt de praktijk in het leven bij vele uitwendige godsdienstige mensen toch zo anders.

Bedenk toch dat de heerschappij wet niet uit het geloof is, en daardoor de ontdekking die geestelijk uit de wet voortvloeien ook niet uit het geloof zijn, Gal. 3:12. In dit geval kunnen we spreken van een geloof in de wet, hetgeen altijd voorafgaat aan het zaligmakend geloof in het Evangelie. Toch kan er een geloof in Gods heilige wet, zonder dat er een zaligmakend geloof opvolgt. Dat zal de uitkomst moeten bewijzen. Koning Saul was immers ook niet onverschoond van enige geestelijke ontdekkingen, 1 Sam. 10:22, 1 Sam. 24:18. Zelfs Samuel dacht dat koning Saul een kind Gods was. Toch is Saul nooit ingelijfd geworden in Jezus Christus, door het zaligmakende geloof. Daar getuigden immers zijn boze werken van, Jac. 2:14-18. Hoe nauw gaat het niet uit, lezer? Bedenk ook dat de wet, en daarmee ook de overtuigingskracht van Gods heilige wet, niet machtig is tot geestelijke levendmaking. Waarom dan niet? Hier lees zelf maar: *“Is dan de wet tegen de beloftenissen Gods? Dat zij verre; want indien er een wet gegeven ware, die machtig was levend te maken, zo zou waarlijk de rechtvaardigheid uit de wet zijn, Gal. 3:21.”*

Geliefde lezer, bedenk dat het leven onder de heerschappij van uw eerste geestelijke man, feitelijk geen leven is. Het is een heerschappij van helse tirannie en verdrukking. Een heerschappij van hard zwoegen zonder enig loon. De vergelding die uw eerste man u geeft op uw moeizame geleverde arbeid is, u nog harder te laten arbeiden onder geselingen. Deze man is wezenlijk een meedogenloze slavendrijver! Wanneer het bestaan onder deze heerschappij voor u nimmer onleefbaar en onhoudbaar is geworden, dan zal uw hart ook niet verlangen naar de

heerschappij van vrede, van vrijheid, van blijdschap, van rust en eeuwige zegen. Want indien de erfenis uit de wet is, zo is zij niet meer uit de belofte; maar God heeft ze Abraham door de belofte genadiglijk gegeven. Waartoe is dan de wet? Zij is om der overtredingen wil daarbij gesteld, totdat het zaad zou gekomen zijn, dien het beloofd was; en zij is door de engelen besteld in de hand des Middelaars, Gal. 3:18-19.

Geliefde lezer, wanneer dan het wonderlijke moment van het uur der minne in uw leven mag aanbreken, en u uw bestaan voor God heeft af mogen leggen, dan worden de stenen tafelen der wet op dat moment voor u in het hart van uw Middelaar gelegd, met daarboven het met bloed bestreken gouden verzoendeksel. Daar is de wet voor u in Hem volkomen voldaan door de ingestorte liefde. Daar ligt u in Zijn liefdesarmen, geen woorden meer hebbende, vanwege het eeuwige wonder van bewezen genade. Daar heeft uw eerste man geestelijk voor u afgedaan. Weg alle werken van dienstbaarheid! Weg vloek, weg druk, weg duisternis, weg zonden, nu alles licht, blijdschap en vrede. Want de zonde zal over u niet heersen; want gij zijt niet (meer) onder de wet, maar onder de genade. Wat dan? Zullen wij zondigen, omdat wij niet zijn onder de wet, maar onder de genade? Dat zij verre. Weet gij niet, dat wien gij uzelf stelt tot dienstknechten ter gehoorzaamheid, gij dienstknechten zijt desgenen, dien gij gehoorzaamt, of der zonde tot den dood, of der gehoorzaamheid tot gerechtigheid? Maar Gode zij dank, dat gij wel dienstknechten der zonde waart, maar dat gij nu van harte gehoorzaam geworden zijt aan het voorbeeld der leer, tot hetwelk gij overgegeven zijt; En vrijgemaakt zijnde van de zonde, zijt gemaakt dienstknechten der gerechtigheid, Rom. 6:14-18.

Zo dan, mijn broeders, gij zijt ook der wet gedood door het lichaam van Christus, opdat gij zoudt worden eens Anderen, namelijk Desgenen, Die van de doden opgewekt is, opdat wij Gode vruchten dragen zouden, Rom. 7:4.

Opdat Zijn verlore verkoren kinderen vruchten uit Hem zouden dragen. Hoe dan? Niet door te zien op het voortbrengen van vruchten, maar door het geloof op hun Tweede Man te zien. Alle rank, die in Mij geen vrucht draagt, die neemt Hij weg; en al wie vrucht draagt, die reinigt Hij, opdat zij meer vrucht drage. Gijlieden zijt nu rein om het woord, dat Ik tot u gesproken heb. Blijft in Mij, en Ik in u. Gelijkerwijs de rank geen vrucht kan dragen van zichzelf, zo zij niet in den wijnstok blijft; alsoo ook gij niet, zo gij in Mij niet blijft. Ik ben de Wijnstok, en gij de ranken; die in Mij blijft, en Ik in hem, die draagt veel vrucht; want zonder Mij kunt gij niets doen, Joh. 15:2-5.

Wordt DV vervolgd

DJK